

TƏKƏBBÜRLÜLƏRLƏ MÜBARİZƏ

<"xml encoding="UTF-8?">

TƏKƏBBÜRLÜLƏRLƏ MÜBARİZƏ

İmam Sadiq (ə): Dövlətli bir kişi, bahalı və faxir geyimlə Peyğəmbərin (s) hüzuruna gəldi və oturdu. Yoxsul bir kişi də köhnə və çirkin bir paltarla daxil oldu və dövlətli kişinin yanında oturdu. Dövlətli kişi paltarının ətlərini yıır- yığış etdi. Peyğəmbər (s) buyurdu: "Qorxdun ki, onun yoxsulluğundan sənə bir şey keçsin?"

Ərz etdi: Xeyir.

Buyurdu: "Qorxdum ki, sənin sərvətindən və varından ona bir şey keçsin?"

Ərz etdi: xeyir:

Buyurdu: Qorxdum ki, o sənin paltarını çirkəndirsin?"

Ərz etdi: Xeyir.

Buyurdu: Bəs bu işin səbəbi nə idi?"

Ərz etdi: Ey Allahın rəsulu! Mənim bir yoldaşım var ki, mənim üçün pisləkləri zinətləndirir və gözəllikləri gözümdə pisləşdirir. Mən öz dövlətimin və sərvətimin yarısını bu kişiye verirəm.

Peyğəmbər (s) o yoxsul kişiye buyurdu: "Qəbul edirsənmi?"

Ərz etdi: xeyir.

Dövlətli kişi ona dedi: Nə üçün qəbul etmirsən?

Cavab verdi: Qorxuram mən də sən kimi olam.

Əs- sirrətün- nəbəviyyə: (ibni Hişam Vəlid ibni Müğeyrədən): Vəlid ibni Müğeyrə dedi: Aya Məhəmmədə vəhy nazil olur, halbu ki, mən Qüreyşin böyüsü və ən sərvətli şəxsiyəm və bununla belə sayılmıram? İbni Məsud, Əmr ibni Ümeyr Səqəfi və Sərvər Səqif də sayılmadılar?! Biz bu iki şəhərin böyükləriyik.

Mənə yetişən məlumatlar əsasında, bu sözlərin ardınca Allah- Taala bu ayənin nazil etdi. "Onlar dedilər: "Məgər bu Quran iki şəhərdən (Məkkədən və ya Taifdən) olan böyük bir adama (ya Vəlid bin Müğirəyə, yaxud da Ürvə bin Məsuda) nazil edilməli deyildimi?"

"(Ya Rəsulum!) Məgər sən Rəbbinin mərhəmətini (peyğəmbərliyini) onlarmı paylaşdırırlar?! Dünyada onların dolanacaqlarını (keçinəcəklərini) öz aralarında Biz bölüşdürdük. Bir-birlərinə iş gördürsünlər deyə, bəzilərinin dərəcələrini digərlərindən üstün tutduq. Sən Rəbbinin mərhəməti onların yığıqlarından (dünya malından) daha yaxşıdır!"

Əs- sirrətün- nəbəviyyə: (ibni İshaqdan): Əxnəs ibni Şəriq ibni Əmr ibni Vəhəb Səqəfi, Bəni Zəhrənin həmpəymarı, varlı - dövlətli bir qəbilədən idi və sözünün kəsəri və təsiri var idi. Peyğəmbərə (s) zərər yetirər və ona cavab qaytarardı. Allah- Taala onun barəsində bu ayəni

nazil etdi:

"(Ya Peyğəmbər!) İtaət etmə (yalan yerə) hər and içənə, alçağa" "Qeybət edənə, söz gəzdirənə"
"Xeyrə mane olana, (zülm etməkdə) həddi aşana, günaha batana" "Daş ürəkliyə, (anlamaza və
eyni zamanda) əsli-nəsəbi bilinməyən haramzadaya"

Allah "zənim" yəni zinazadə sözünü onun nəsəbinin eybinə görə buyurmadı, çünki, Allah bir
kəsdən nəsəb və nəslinə xatir eyb tutmur. Amma bu ibarə ilə onun sifətini bəyan etdi ki,
tanınsın.

Bəs "Zənim" burada qəbiləyə gətirilmiş övlad mənasıdır.

Əs- sirrətün- nəbəviyyə: (İbni Hişam ibni İshaqdan): Hər zaman Peyğəmbər (s) bir məclisdə
camaatı Allaha dəvət edərdi, onlara Quran tilavət edərdi və Qüreyşi keçmiş ümmətlərin
başlarına gəldiklərindən xəbərdar edərdi və məclisdən gedərdi. Nəzr ibni Haris ibni Əlqəmə ibni
Kildə ibni Əbdülmənaif ibni Əbdüddar ibni Qüssa, Peyğəmbərin (s) yerində oturardı və camaata
Rüstəm pəhlivan, İsfəndiyar və fars padşahlarının dastanlarını danışardı və deyərdi: And olsun
Allaha, mənim dastanlarım Məhəmmədin dastanlarından yaxşıdır.
Onun dediyi hekayələr keçmişlərin əfsanələridir. O, onları özündən yazıbdır, necə ki, mən bunları
yazmışam.

Allah onun barəsində bəzi ayələr nazil etdi.

Əs- sirətün- nəbəviyyə: (ibni Hişam İshaqdan): Mənə yetişən məlumatlara əsasən, bir gün
Allahın rəsulu (s) Vəlid ibni Müğəyrə ilə Məsciddə oturmuşdu. O məclisdə Qüreyşdən neçə
nəfər də var idi. Peyğəmbər (s) bir söz dedi və Nəzr ibni Haris etiraz etdi. Peyğəmbər (s) onu
sakit edincə onunla söhbət etdi. Bu zaman ona və məclisdə olanlara bu ayələri oxudu.

"(Ey Məkkə əhli!) Siz və Allahdan qeyri ibadət etdiyiniz bütlər isə cəhənnəm yanacağısınız
(odunusunuz). Siz ora varid olacaqsınız! "

"Əgər bunlar tanrı olsaydılar, ora girməzdilər. Hamısı orada həmişəlik qalacaqlar."

"Onları orada inilti (ah-nalə) gözləyir. Onlar orada (heç bir xoş söz) eşitməzlər."

Əs- sirətün- nəbəviyyə: (ibni Hişam İshaqdan): Üməyyə ibni Xələf ibni Vəhəb ibni Hüzafə ibni
Cüməh hər vaxt Peyğəmbəri (s) görərdi, onu məsxərə edərdi. Allah bu ayələri onun barəsində
nazil etdi:

"1. (Dalda) qeybət edib (üzdə) tənə vuran hər kəsin vay halına! 2. O kimsə ki, mal yığıb onu
dönə-dönə sayar (çoxaldar). 3. Və elə zənn edər ki, mal-dövləti onu əbədi yaşadacaqdır. 4.
Xeyr! (Heç də onun güman etdiyi kimi deyildir). O mütləq (Cəhənnəmin alt mərtəbələrindən biri
olan) Hütəməyə atılacaqdır! 5. Sən nə bilirsən (haradan bilirsən) ki, Hütəmə nədir?! 6. O, Allahın
yanar odudur. 7. Elə bir od ki, ürəkləri yandırır-yaxar. 8. O, belələrinin (qeybətçilərin və tənə
vuranların) üzünə qapanıb kilidlənəcəkdir. 9. Onlar (Cəhənnəmdə) hündür sütunlara bağlanmış

olacaqlar! "

İbni Hişamın dediklərinə görə "Hüməzə" o kəsə deyilir ki, açıq- aşkara digərlərini pislilyə və .təhqir əlaməti olaraq onun üçün başqalarına göz vura və işarə edə